

PROGRAMA DE MÀ

Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya —*CRUI*

Palau Fronteres

Dimarts, 13 de gener de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Alba Careta, Alba Armengou i Joana Gumí, *solistes*
Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya
(OMAC)

Clara Fiols Dols, *llibret i textos*

Martí Torras Mayneris, *dramatúrgia i direcció escènica*

Daniel López Pradas, *composició i direcció musical*

Daniel López Pradas (1994)

CRUI

Crui I

Faula de la humanitat

Una sola ovella no pot retardar un ramat

Ramats i en Pipa

Cançó de bressol

Crui II

Chat GPT

On té l'herba nanu

Dècima de la solitud

Quan te'n vas

Arrel transhumana

Cançó frenètica

Crui III

L'horitzó

Aquest concert té una durada de 90 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#popular

Poema

Simulacre

Tu, que pots recórrer
el món dins la pantalla,
dir amb exactitud
quin és el to del blau
de la Praia do Sono, a Paraty,
si ja ha arribat l'estiu a la Camarga,
com mou lleugerament les oliveres
el vent a Astypalea,
penses sovint en l'àvia,
que tot i néixer a una illa
mai no es va banyar al mar.

Mira, voldries dir-li ara,
hem escurçat distàncies
però seguim igual:
tenim a tocar l'aigua
i no ens sabem mullar.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

En aquest concert que fa de pòrtic del 39è Festival Folk Internacional Tradicionàrius, el protagonista indiscutible, conjuntament amb la música d'arrel tradicional, és el compositor i director Dani López Pradas, que signa les obres de l'espectacle *Crui*. La vetllada, en el marc del Cicle Palau Fronteres, porta a l'escenari modernista un repertori de nova creació que beu d'una música transmesa de generació en generació i que poques vegades puja als escenaris.

Sobre els intèrprets

L'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya (OMAC) torna al Palau amb els seus trenta-quatre músics procedents de diversos àmbits musicals, com la clàssica, el jazz, la cobla i la música tradicional, i ho fa sota la direcció del seu titular, Dani López Pradas, i amb les veus solistes d'Alba Careta, Alba Armengou i Joana Gumí.

Quines són les claus del concert?

CRUI gira al voltant de la transhumància als Pirineus a partir de cançons i d'altres formes musicals que acompanyen aquesta tradició ancestral. La proposta explora la riquesa antropològica, ecològica i artística del fenomen de la transhumància inspirant-se en melodies que descriuen rutes geogràfiques i que, per exemple, en faciliten la memorització. *CRUI* es va estrenar a Vilanova i la Geltrú el febrer de l'any passat, amb llibret i textos de Clara Fiol i direcció escènica de Martí Torras.

A què he de parar atenció?

Per diluir les fronteres entre la música popular i la clàssica cal explorar nous territoris i formats, tot proposant als artistes descobrir estils i formes. Un repte que assumeixen els intèrprets d'aquest concert, que provenen de mons diversos per

trobar-se en un espectacle amb la música folk i tradicional com a nucli estètic. En aquesta vetllada pots veure com músics i artistes de diferents àmbits treballen plegats amb un objectiu comú i així donar sentit a allò que diu que la música uneix i no coneix fronteres.

Sabies que...

El mestre Dani López Pradas és també un dels arranjadors d'algunes cançons que potser ja coneixes, perquè formen part del darrer disc de Rosalía, *Lux*, com “Chauvignon blanc” i “Magnolias”.

La primera producció de l'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya, *Trencadís*, va guanyar el Premi Alicia al millor directe del 2022 i es va presentar al Palau el març del mateix any.

Aquesta és la cinquena ocasió en què el Palau de la Música Catalana col·labora amb el Festival Folk Internacional Tradicionàrius, que arrenca el 16 de gener amb una àmplia oferta d'activitats amb la música folk i tradicional com a eix. El certamen és una iniciativa del Centre Artesà Tradicionàrius, creat el 1993 a partir de l'impuls de l'Associació Cultural TRAM, formada per interessats en la promoció de la música i la cultura tradicional catalanes. Va rebre la proposta de l'Ajuntament de Barcelona i va assumir la gestió d'un dels centres cívics de la xarxa pública de la ciutat, el Centre Artesà Tradicionàrius, al barri de Gràcia.

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Comentari

L'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya (OMAC) presenta *Crui*, un viatge sonor que travessa dos mons aparentment llunyans: el de la transhumància pirinenca, d'arrels mil·lenàries, i el del transhumanisme, que imagina un futur governat per la tecnologia. Inspirat en *El somni* de Christophe Farnarier –la història de Joan Pipa, un dels pastors transhumants més emblemàtics–, el projecte parteix d'un ritual antic per explorar com conviuen avui la memòria, el camí i la pertinença en un món cada vegada més digitalitzat.

Després de l'impacte de *Trencadís* (Premi Alícia al millor directe 2022), l'OMAC presenta una segona producció ambiciosa, composta i dirigida per Dani López, amb direcció artística de Martí Torras i un llibret poètic de Clara Fiol. Els trenta-quatre intèrprets que integren l'OMAC, procedents de la música tradicional, el jazz i la clàssica, donen vida a un llenguatge sonor propi que combina instruments d'arrel amb recursos experimentals i elements provinents de la intel·ligència artificial.

L'espectacle explora les melodies de tradició oral que servien per memoritzar rutes de transhumància abans de la cartografia moderna i que aquí esdevenen metàfores d'un món que es transforma. La jerarquia tímbrica de les esquelles, el cant redoblat i altres formes de la tradició trobadoresca occitana s'entrellacen en un discurs que reflexiona sobre la vulnerabilitat humana en un entorn cada vegada més digital i sobre la necessitat de preservar allò que encara ens vincula a la terra i al record col·lectiu.

A l'escenari del Palau de la Música Catalana, el públic podrà seguir aquesta travessa a través de peces ben significatives: la tendra “Cançó de bressol” –“*qui cantarà per nosaltres | si se'ns oblida cantar?*”– interpretada per Alba Armengou; el delicat duo “Quan te'n vas”, amb Armengou i Alba Careta; la visceral denúncia de “Cançó frenètica” –“*hi ha massa soroll | hi ha massa informació?*”–, o la força tel·lúrica d’“Arrel transhumana”, un poema que explora la paradoxa de voler ser més humà que mai a través d'un element transhumà: un xip.

El concert culmina amb la bellíssima “Balada de l'horitzó” –“*l'horitzó no s'acaba mai | sempre hi és i mai s'hi arriba*”–, que condensa l'esperit de *Crui*: projectes que vivim avui i que, fixats en un disc, perduren com els camins ramaders que travessen el temps, més enllà de nosaltres.

Albert Fontelles-Ramonet, musicòleg

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Biografies

Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya

©MarioWurzburg

L'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya (OMAC) és una formació orquestral que reuneix intèrprets provinents de la música tradicional, la cobla, el jazz, la música antiga i la música clàssica. En diàleg constant amb les arrels musicals dels territoris de parla catalana, l'OMAC construeix una sonoritat pròpia i inconfusible, situada plenament en el present i oberta a les estètiques contemporànies.

Amb una clara vocació de servei públic, l'OMAC entén la música d'arrel com una matèria viva: un espai de treball, experimentació i creació contemporània, lluny de lectures nostàlgiques o museístiques. El projecte impulsa la producció d'obres de nova creació concebudes específicament per a l'orquestra, amb la voluntat de connectar amb públics diversos i generar nous imaginaris sonors a partir del territori.

L'orquestra treballa amb una plantilla estable dissenyada per oferir un ampli espectre tímbric, coherent amb les estètiques sonores actuals. Aquest marc instrumental, juntament amb una forta aposta per la recerca i el risc artístic, permet desenvolupar projectes singulars i profundament arrelats.

Entre els seus espectacles destaquen *Trencadís* (2021), una exploració contemporània de la música d'arrel a partir de fonogrames antics, reinterpretats com si haguessin arribat al segle XXI transformats pel pas del temps, i *Cruï* (2023), una immersió sonora en el món de la transhumància que contraposa memòria, territori i futur des d'una mirada crua i poètica.

Paral·lelament, l'OMAC manté una voluntat activa de col·laboració amb artistes d'altres àmbits i disciplines, tot ampliant el seu univers creatiu i generant trobades que n'enriqueixen el llenguatge musical.

El treball artístic de l'OMAC ha estat reconegut amb el Premi Alícia al millor directe (2022), com a finalista al Premi Carles Santos del Certamen Terra i Cultura i el Premi Enderrock al millor disc de folk el mateix any.

Equip tècnic

Pau Vinyoles Romo i Ferran Conangla Mayor, disseny de so

Roger Piqué, disseny d'il·luminació

Martí Torras Mayneris i Llorenç Corbella Burgués, disseny d'escenografia

Nil Roc i Llorenç Corbella Burgués, construcció d'escenografia

Carme Puigdevall Plantés, vestuaris

Abdon Compta Solano, auxiliar de so i il·luminació

Oriol Piferrer Saló, disseny gràfic

Llano.tv, Gustav Alexander i Sergi Vicente Caballero, audiovisuals

David Coll Bailador i Marçal Ramon Castellà, producció

Ivó Jordà Álvarez, comunicació

Plantilla instrumental:

Abel Anton Delgado, violí

Adrià Grandia Moreno, electrònica i flauta de tres forats

Aina Hujic, violí

Alba Armengou Hernández, trompeta i veu

Alba Careta Arnaus, trompeta i veu

Albert Dondarza Roca, violí i rabec

Anna Roca Codinachs, violí

Anna Urpí Baldrís, violí

Apel·les Carod Requesens, violí

Cati Plana Cerdà, acordió diatònic

Cristina Boixadera Ibern, baixó
Darío Barroso Miranda, guitarra
Francina Mercadal Cavaller, trombó
Gemma Pujol Coderch, viola
Iu Boixader Castelar, contrabaix
Ivan Alcazo Castellarnau, tible
Ivó Jordà Álvarez, gralla
Joana Fugaroles Ferrer, viola
Joana Gumí Roca, violí i veu
Jonatan Ripoll, fiscorn
Jordi Montasell Bachs, fiscorn
Josep Cordobés Miravittles, bateria
Judith Terribas Llopis, viola
Manu Sabaté Benach, clarinet baix i gralla
Marc Vall Balañà, percussió
Marçal Ramon Castellà, acordió diatònic
Maria Antònia Gili Cursach, trompeta
Maria Puertas Malagarriga, tuba
Marina Prat Mir, viola
Marina Sala Sangrà, violí
Martí Villegas Pons, fiscorn
Mireia Vila Cejudo, violí
Montse Soques Berga, flabiol
Núria Casas Coll, contrabaix Pau Lligadas Rodríguez, contrabaix
Pau Puig Olives, dolçaina, gralla i cornamuses
Pere Olivé Aymerich, percussió
Pere Romaní Hernández, acordió diatònic
Ramon Berjaga Buisan, tuba
Rosa M. Rodríguez Malé, tenora Sebastià Rosselló Truyols, guitarra.

Daniel Lopez Pradas, director i compositor

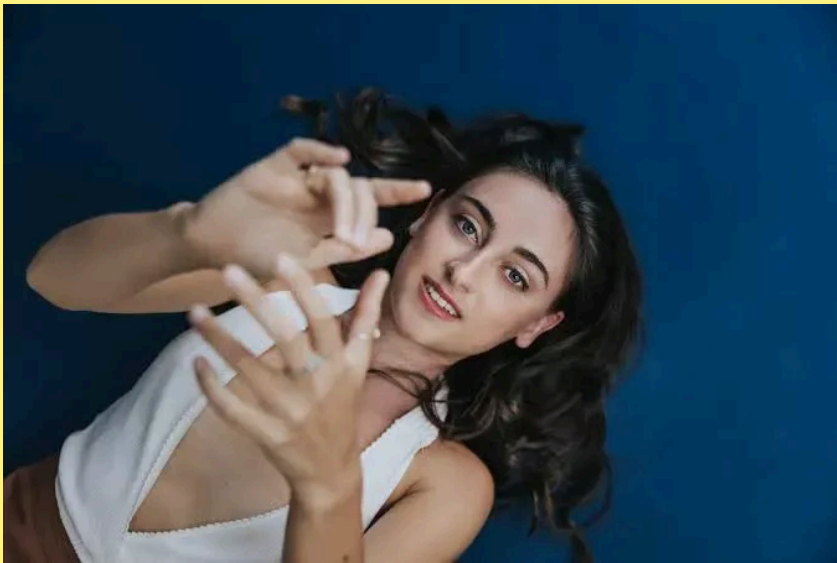
©MarioWurzbürger

És compositor, multiinstrumentista i productor. Des de sempre toca diferents instruments i escriu música per a grups que es mouen en estètiques diverses, com el folk, el jazz, la música clàssica i contemporània i el pop. L'any 2021 va escriure *Trencadís*, encàrrec de l'Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya (OMAC), formació que actualment dirigeix. El 2023 compongué i estrenà *Cruï*, també encàrrec de la mateixa orquestra. El mateix any creà un repertori basat en música del món casteller, estrenat al Gran Teatre del Liceu amb motiu dels setanta-cinc anys dels Castellers de Vilafranca.

El 2024 va treballar amb Igor Studio i col·laborà amb els artistes Lang Lang, María Dueñas, Juan Diego Flórez i Sara Baras. També creà la música de la sèrie de TV3 *El món del Pot Petit* i participà en projectes per a Sónar, Magalí Sare i The King's Singers, Ésdansa, Cor de Teatre, Fundació "la Caixa" i Òmnium Cultural.

Com a productor musical i arranador, treballa en projectes d'Alba Armengou, El Pot Petit, Anna Ferrer, Sandra Sangiao i Sergi Carbonell, entre d'altres. L'any 2025 va escriure arranjaments per al disc *Lux* de Rosalía, produí sis cançons del nou treball de Vishal Mishra i compongué un quartet de saxos per al grup Kebyart, interpretat posteriorment en diversos països europeus. També és el compositor, arranador i productor de la música de la segona temporada de la sèrie *El món del Pot Petit* per a TV3.

Alba Careta, solista

Nascuda a Avinyó (Bages, 1995) és trompetista i cantant de jazz. Tornà a Catalunya després d'obtenir el Màster en Trompeta Jazz al prestigiós Conservatorium van Amsterdam (Països Baixos) i haver-se format també al Koninklijk Conservatorium de l'Haia i a l'ESMUC. Ha estat reconeguda amb el Premi Jove Talent del Jazz de l'AMJM, el Premi Alícia al talent emergent de l'Acadèmia Catalana de la Música, el Premi Arc a la millor gira de jazz per Teia i el Premi Enderrock 2024 al millor disc revelació de jazz segons la crítica, també per Teia. Actualment presenta el seu tercer disc, Teia, amb el projecte propi Alba Careta Group, després de rebre el Premi Enderrock 2019 al millor disc de jazz amb el seu debut, Orígens, i la bona acollida del segon treball, Alades. A més, forma part de Rodrigo Laviña & Su Combo (Extraño Weys), Ulls Clucs (producció de L'Auditori), l'OMAC, Alba Careta & Santi Careta Duo (Sons d'un país) i Las Albitas, entre d'altres. Malgrat la seva joventut, ha actuat amb músics i formacions de renom, com Carles Benavent, Ben Wendel, NSJO (2015), JM Jazz World Orchestra (2016), BvR Flamenco Big Band (2019) i Balkan Paradise Orchestra (2015-2021). Ha estat directora musical del projecte Paraula de Dones de la Capsa (2019-20 i 2021-22) i ha tocat en sales i festivals destacats, com Jazzaldia (Sant Sebastià), Festival Internacional de Jazz de Madrid, Festival de Jazz d'Eivissa, Jazzahead (Bremen), Zaalfelden Jazz Festival (Àustria), Opus Jazz Club (Budapest), Mercat de Música Viva de Vic, Jamboree Jazz Club (Barcelona), Hot Club Portugal (Lisboa) o Bimhuis (Amsterdam), entre molts d'altres.

Alba Armengou, solista

Cantant i trompetista, va néixer a Barcelona (2001). Es va iniciar en la música amb només tres anys i als cinc va escollir la trompeta com a instrument. Quan tenia vuit anys va començar estudis de música clàssica a l'Escola Oriol Martorell i de jazz a la Sant Andreu Jazz Band, formació de la qual va formar part fins al 2022. Als setze anys publicà el seu primer disc com a solista al costat de Joan Chamorro: *Joan Chamorro presenta Alba Armengou*. L'any 2023, amb vint-i-un anys, presentà el seu primer treball en solitari amb música original, *Susurros del viento*.

Joana Gumí, solista

Nascuda en el si d'una família de llarga tradició musical, començà a tocar als cinc anys. S'endinsà al món de la música folk al Centre Artesà Tradicionàrius, on va aprendre violí, acordió diatònic i pandereta. Posteriorment realitzà estudis professionals a l'Aula de Música Moderna i, finalment, completà la seva formació al Conservatori Superior del Liceu. Paral·lelament, ha assistit a nombrosos cursos, tallers i trobades sempre en vinculació amb la música folk, que acaben de perfilar el seu caràcter artístic. Va debutar professionalment als vuit anys amb el grup Acords en Família –al costat d'Albert Gumí, Queralt Roca i Blai Gumí– al Festival d'Estiu Internacional Pau Casals del Vendrell. Des de llavors ha format part de diverses formacions de música folk, com Les Violines, i lidera actualment el grup Bum Titis.

En Veu Femenina

Dones que han deixat
empremta i muses
que ens inspiren

Reserva ara
la teva visita!

Textos

Daniel López Pradas (1994)

Llibret i textos: Clara Fiols Dols

Crui I

Un crui de claror fa més mansa la nit,
s'hi escola feixuga la boira aclofada.
Al fons de la fosca s'hi amaga un matí
que escampa en silenci llavors de gebrada.

Rodolen les llanes, els bels i els potons,
segueixen promeses amb gacust de pastura.
Viatja amb la força d'un crit greu i tosc
la senya que diu que la marxa s'atura.

S'acotxa el pastor entre arrels celestials.
S'acosta en silenci la fosca amenaça
amb urpes d'acer i tres fileres d'ullals.
Un llop tecnològic que ve amb set de caça.

S'assembla al futur que devora el passat.
Ressonen esquelles i el somni s'apaga.
S'aixeca el pastor i vigila el ramat:
comprova l'ingenu anar fent de la fauna.

Faula de la humanitat

S'omple a poc a poc
un prat de pastura.
Sembla que el ramat
ja ha arribat a lloc.
Al fons del camí
avança i s'atura

una criatura que s'ensuma un mal destí.

Endavant! Endavant!

Amb la vista ben desperta.

Endavant! Endavant!

Amb el pas accelerat.

Endavant! Endavant!

Només hi ha una cosa certa:

una sola ovella no pot retardar un ramat.

Sigues tu mateix,

sigues tu mateixa.

Viu amb la certesa

que no n'hi ha dos com tu.

Destaca, això sí,

per sobre de la resta.

Si quedes enrere saps que no seràs ningú.

Endavant! Endavant!

Amb la vista ben desperta.

Endavant! Endavant!

Amb el pas accelerat.

Endavant! Endavant!

Només hi ha una cosa certa:

una sola ovella no pot retardar un ramat.

Cançó de bressol

Ocells de foc

i serps a cavall damunt un prat d'estels

dins les parpelles

d'uns ulls tacats de son.

Cançons de bres
com mil diamants
en mines del record.
Se'ls apaga la llum i callen.

Qui cantarà per nosaltres
si se'ns oblida cantar?
Quins altres mons se'ns escapen
dins les cançons que hem callat?
Canta que la lluna plena
diu que tens flors dins la veu.
Dorm que la nit s'asserena
i sembra diamants a prop teu.

Ocells de foc
transporten cançons
d'uns anys que ja no hi són.
S'enlairen al futur i canten.

Qui cantarà per nosaltres
si se'ns oblida cantar?
Quins altres mons se'ns escapen
dins les cançons que hem callat?
Canta que la lluna plena
diu que tens flors dins la veu.
Dorm que la nit s'asserena
i sembra diamants a prop teu.

Crui II

Un crui de claror s'interromp al compàs
de cent gratacels dins la nit laminada.
S'aixequen indemnes damunt un vell jaç
que viu amagat en l'escorça asfaltada.

Els somnis, aquí, es fan tots realitat:

La vida s'estén més enllà de la meta.
S'acaben els mals en la nova ciutat,
l'eterna ciutat que abans era un planeta.

Els abocadors volen amb els estels,
viatgen imatges com llamps de tempesta.
Tothom s'ha guanyat el seu pa i el seu cel.
Ni un bri de misèria, només feina i festa.

El crui de claror s'ha esqueixat a la fi.
S'infiltra en el món una nova certesa.
Ningú no l'ha vista fins que ha estat aquí:
La fi que hem criat ara ens ve de sorpresa.

Chat GPT

Create a poem in catalan about
transhumance and transhumanism

Sota els cims de les muntanyes
els ramats transhumants pasturen
del sud al nord, de l'est a l'oest
cada any, en cercle, es mouen
Els pastors que els acompanyen
saben dels temps i dels camins
coneixen el pas dels estius
i els rigors dels hiverns sansins

Transhumància, tradició antiga
que encara viu en les terres altes
un moviment constant de vida
on home i natura són partícips

Però ara també ens mou el desig
d'un futur més enllà de la carn
on la tecnologia i la ment
ens fan somiar un destí transhumà

Transhumanisme, un horitzó
on la ciència és la nostra guia
on el nostre cos esdevindrà
un ésser millor, més fort, més viu

Però no oblidem la nostra arrel
la transhumància que ens ha donat
el respecte per la terra i el cel
i la saviesa dels que ens han guiat

Transhumància i transhumanisme
dues rutes que ens porten endavant
una de la mà de la natura
i l'altra dels somnis més avançats.

Dècima de la solitud

Soc la veu que avui no calla,
soc un post d'entre cent mil.
Tinc la mirada febril
perduda entre tanta tralla.
Més enllà de la pantalla
potser trobaré algú
amb un pensament comú:
dins una xarxa d'aranya
l'algoritme m'acompanya
i estic tan sola com tu.

De pantalles no n'hi ha
aquí dalt a la muntanya
la solitud no és estranya,
el silenci és com cantar.
No cal massa de parlar
per fer córrer les ovelles.
Tic el so de les esquelles,
els grills i els lladrucs de gos.

Tinc el cel com a redós
i la llum de les estrelles.

Quan te'n vas

És de nit,
ja s'apaguen els fanals.

No t'he dit
que somric mig d'amagat
quan te'n vas.

Des de les altures, un ramat d'estels
esquitxa el planeta i sembla que
només som llum,
només
pantalles.

Sé que el sol
és més gran que el món on visc

i no entenc
com em pot semblar petit
des d'aquí.

Des de les altures, un ramat d'estels
esquitxa el planeta i sembla que
només som llum,
només
pantalles.

Quan m'escrïus l'amor m'escrïus
als ulls
amb els dits.
No t'he vist la carn, aquest amor
només té veu,
només

paraules
imatges
pantalles.

Arrel transhumana

Voldria un xip al cap
que m'eixamplés els ossos,
m'omplís de sang les venes,
m'obrís pas al desig.
Que em fes vindre a la boca
paraules tan boniques
que les teves orelles
mai no haguessin sentit.
Que em fes sentir la terra
i em fes saber dels astres
que em creés uns ancestres
més purs i genuïns.
Que em fes el cor més savi,
del cos, me'n fes espores
que omplissin d'olor l'aire
i d'heures els camins.

Voldria un xip al cap
que em refés la infantesa
em fes acceptar els trànsits,
em fes quedar-hi a dins.
Que em farcís la memòria
de vida i d'esperança.
Que em fes la mort llunyana.
Que m'atansés a mi.

Cançó frenètica

Hi ha massa soroll,
hi ha massa soroll,
hi ha massa informació
que m'atordeix i m'enverina.

Hi ha massa soroll,
hi ha massa soroll,
hi ha massa poc espai
per poder dir-te que tinc por.

Hi ha poca intel·ligència,
hi ha massa artifici.
Hi ha, hi ha
intel·ligència artificial.

Tot és tan brillant,
tot és tan brillant,
tot és tan brillant
que els ulls em surten de les conques.

Tot és tan semblant,
tot és tan semblant,
tot és tan semblant
que no sé si ets tu o si soc jo.

Hi ha poca intel·ligència,
hi ha massa artifici.
Hi ha, hi ha
intel·ligència artificial.

Crui III

Un crui que s'ajeu en el pla horitzontal
de cop és un solc, una vall, una gruta.
Ajunta dos mons, el d'aquí i el d'allà.
No fa una fissura, fa una nova ruta.

El trànsit no és de costat a costat,
el trànsit s'instal·la en el crui i l'habita;
dissol el present, el futur i el passat.
El canvi és la guia, l'impuls i la fita.

S'acosten futurs més enllà de la carn,
s'esborren camins amb petjades antigues.
No arriben del tot, tampoc del tot se'n van
la fe i la memòria són velles amigues.

El trànsit comença després del record
i mor just abans de complir les promeses.
S'assembla a la vida, que ho és fins la mort.
I en la mort transita amb les ales esteses.

L'horitzó

L'horitzó no s'acaba.
L'horitzó no s'acaba mai.
No s'acaba mai,
sempre hi és i mai s'hi arriba.

Tant de bo fos senzill tocar el futur
i el present fos més llarg, no fos tan curt.
I poder tornar
al passat quan ens fes falta.

L'horitzó no s'acaba.
L'horitzó no s'acaba mai.
No s'acaba mai,
sempre hi és i mai s'hi arriba.

No sabem on anem ni d'on venim.
No ho sabem i és igual, és que és així.
Tant de bo fos tan fàcil d'assumir:
Que sabéssim dubtar, fer-ho senzill.

I que “ara” i “aquí”
fossin paraules més amples.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

També et pot interessar...

L'Hivernacle

Divendres, 20.03.26 – 19 h

Sala d'Assaig

El batec: Josep Pedrals & Xavi Lloses

Les quatre estacions: Primavera

Preu: 12 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Occident
Fundación

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The Nando and ELSA PERETTI foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA

CONTROL GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Gandara

Fundación Dvesta

repsol fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEI2 CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI+

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

theNEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya – Centre Odontològic Digest SL

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

